

[Boligministeren]

rende lovgivning, men har fået samme stigninger, som man har haft i de regulerede områder. Jeg mener, at vi må anmode lejerne om at benytte de muligheder, der er i lovgivningen, for at hindre, at huslejerne tager den udvikling, det nu frygtes at de vil gøre.

Jeg kunne godt fortsætte med, hvad der er politisk mulighed for eller ikke, og hr. Kalnæs og jeg kunne drøfte forskellige flertal, og vi kunne drille hinanden lidt. Det afgørende er ikke, hvad vi siger til hinanden her. Det afgørende er, hvad vi siger til lejerne. Og jeg siger tre ting til lejerne.

Jeg siger for det første, at de skal kende deres retsstilling, de skal ikke acceptere huslejestigninger af den art, de skal søge dem prøvet ved boligretterne, og de skal i videst muligt omfang søge lejerorganisationernes hjælp, hvis de ikke selv synes, de kan magte det.

For det andet siger jeg til dem: i disse kommuner er der en mulighed for at komme ind under boligreguleringsloven. Hvis der virkelig er sådanne huslejestigninger på vej som annonceret, så må man da gå til sine kommunalpolitikere og sige: tænk igennem, at I kan bringe kommunen ind under boligreguleringsloven, det afhænger af en beslutning i kommunalbestyrelsen. Vil de ikke det, så vil jeg give lejerne det tredje råd, nemlig at der er kommunevalg i november måned, og så er der en ekstra grund til at få et magtskifte i kommunen.

Kalnæs (SF):

Jeg synes, at der er en hel del gode råd i det, boligministeren siger. Ikke mindst det med magtskiftet i kommunerne synes jeg der kunne være rimelighed i. Jeg har faktisk skrevet et brev til alle SFs medlemmer af kommunalbestyrelserne om, at hvis ikke vi fik noget ud af det her, så skulle de fremsætte forslag om, at de pågældende kommuner kommer ind under boligreguleringsloven. Det er klart, at det kan løse problemet dér, men jeg synes alligevel, det var rimeligt at tage det op herinde, og vi vil i hvert fald tage det op. Det kan ikke være acceptabelt, at man lader de 100.000 lejere, der drejer sig om, betale en stor del af den reallønssænkning, der faktisk sker, og som regeringen lægger op til, ved, at man lader en gruppe

betale et stort bidrag og lader det gå direkte i husejernes lommer.

Selv om boligministeren giver udtryk for, at der ikke er noget politisk flertal for det, synes jeg, det var rimeligt, at boligministeren prøvede at optage forhandlinger med partierne her i folketinget om at lave en forlængelse af boligreguleringsloven.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Grove: spm. nr. 421

Steffensen: spm. nr. 436

Inge Krogh: spm. nr. 450

Flygaard: spm. nr. 456 og 483-486

Wilhjelm: spm. nr. 457

Agnete Laustsen: spm. nr. 458 og 489

Preben Lange: spm. nr. 466

Pilgaard Andersen: spm. nr. 477

Flemming Jensen: spm. nr. 479

Svend Heiselberg: spm. nr. 481

Mølgaard: spm. nr. 482

Poulsgaard: spm. nr. 487

Ole Bernt Henriksen: spm. nr. 488

Gammelgaard: spm. nr. 490 og 491

Keld Andersen: spm. nr. 494

Hanne Engberg: spm. nr. 497

Birthe Nielsen: spm. nr. 505.

Spm. nr. 421

Til *ministeren for offentlige arbejder* (7/1 81) af:

Grove (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at DSB i hele 1981 ikke kan love præcise togafgange på Sjælland?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 7. januar 1981 kan DSB-ledelsen ikke garantere en regelmæssig kørsel i nærtrafikken på Sjælland, og direktøren for DSBs drift, E. Rol-